

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

El petit Eiolf

de Henrik Ibsen

del 13/04/2011 al 15/05/2011

Versió i direcció: Toni Casares

**Amb: Jesusa Andany, Alícia González
Laá, Aina Huguet, Sara Rosa Losilla,
Òscar Muñoz i Albert Prat**

Una producció de la Sala Beckett

Presentació:

Escrita el 1894, *El petit Eiolf* és una obra tardana –i de les menys conegudes a casa nostra– de Henrik Ibsen, el “pare” del drama modern. Cronològicament, l'autor noruec havia estrenat ja obres tan importants com *Hedda Gabler*, *Casa de nines*, *Espectres* o *Un enemic del poble*, i era, per tant, un dramaturg consolidat, no només al seu país sinó també arreu d'Europa. *El petit Eiolf* és, en aquest sentit, una obra de plena maduresa.

Alfred Allmers, un exprofessor, escriptor i propietari rural, torna a casa seva després de setmanes vagant en solitari per les muntanyes, turmentat pels dubtes sobre el valor i el sentit de la seva feina. Finalment, però, ha pres una decisió: abandonarà la redacció del que havia de ser la seva obra magna, un llibre que duu per títol *La responsabilitat humana* (al qual ha dedicat tota la vida), i se centrarà exclusivament en l'atenció al seu fill Eiolf, que a causa d'un antic accident es veurà obligat a anar amb crosses la resta de la seva vida.

Rita, la dona d'Alfred, lliurada amb passió a l'amor pel seu marit, no entén aquesta decisió, i li demana que la reconsideri. La visita de la Dona de les rates i un tràgic esdeveniment posen en dubte totes les certeses prèvies dels personatges, i els duen cap a un replantejament de les seves vides. La contradicció entre el que som i el que voldríem ser (un dels temes centrals en el conjunt de l'obra ibseniana) torna a ser, en *El petit Eiolf*, motiu de discòrdia i desencadenant de tragèdia familiar.

La presència d'Ibsen a Catalunya ha estat força extensa i regular en els darrers anys, tot i que en la majoria dels casos circumscrita a l'àmbit dels teatres públics i a l'entorn dels títols més coneguts de l'autor.

Per a la Sala Beckett, un espai dedicat prioritàriament a la dramaturgia contemporània, visitar Ibsen és, a més d'un acte de reconeixement a un dels autors que més han influït en l'evolució del teatre universal, una manera de reflexionar sobre les formes del drama i de comprovar la vigència de temes i situacions provinents del repertori.

El petit Eiolf, a més, és una obra injustament ignorada al nostre país (com altres del mateix autor) i estem convençuts que sorprendrà per la valentia dels seus plantejaments morals i per la seva potentíssima càrrega emocional. Suposa també un autèntic repte interpretatiu per als actors i li escau d'allò més el petit format escènic, propi del nostre espai.

Toni Casares

Fitxa artística:

El petit Eiolf

del 13/04/11 al 15/05/11

Autor: **Henrik Ibsen**

Traducció i direcció: **Toni Casares**

Intèrprets:

Alfred Allmers: **Òscar Muñoz**

Rita Allmers: **Àlicia González Laá**

Eiolf: **Sara Rosa Losilla**

Asta Allmers: **Aina Huguet**

Borghheim: **Albert Prat**

Dona de les rates: **Jesusa Andany**

Vestuari: **Miriam Compte**

Espai escènic: **Paula Miranda i Alfonso Ferri**

Il·luminació: **David Bofarull**

So: **Lucas Ariel Vallejos**

Videoprojeccions: **Alfonso Ferri**

Caracterització: **Àngels Salines**

Imatge de l'espectacle: **Alfonso Ferri**

Fotografies: **David Ruano**

Construcció d'escenografia: **Xarli Hernández Pol**

Pròtesi: **Gerard Tubau**

Utilleria: **Paula Miranda**

Ajudant de direcció: **Nuria Legarda**

Ajudant de direcció en pràctiques per l'Institut del Teatre: **David Bo**

Agraïments: **Laia Grau, Sergi Belbel, La Perla29, Eugenio Szwärzer, Luis Martí i Horacio "Flaco" Sosa**

Durada **1h 40' aprox.**

Una producció de la Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia

El context:

L'escriptura d'*El petit Eiolf* només va ocupar Ibsen unes quantes setmanes, cosa que es pot explicar per la mena de vida encara més domèstica de l'habitual que va adoptar a Cristiania. Anava ritualment a la taverna del Gran Hotel, sobretot per llegir els diaris. Al vespre no rebia ningú, i de tant en tant anava a un sopar quan li venia de gust la invitació. Per exemple, va insistir molt a ser l'acompanyant de Camilla Collet quan es va celebrar un banquet en ocasió dels vuitanta anys de la gran feminista. Va adherir-se a la Societat Noruega de la Gent de Lletres que s'acabava de crear, i va ser el primer escriptor notori a fer-ho, de la qual cosa més endavant es va penedir amargament. Quan els seus convidats tenien nens, li agradava entretenir-s'hi, compartir-hi els jocs i explicar-los històries. Fins i tot un dia, un pintor dels seus amics es va trobar, al mig del carrer, el seu fill de tres anys conversant animadament amb Ibsen.

No és tan sorprenent, doncs, que el protagonista d'*El petit Eiolf* sigui un nen, un nen coix. Que potser es va recordar del seu germà Nikolai, sis anys més petit que ell, que arrossegava una debilitat a la columna vertebral per culpa d'una caiguda en tendra edat causada per la negligència d'una criada? Un altre personatge de l'obra, la Dona de les rates, també es remunta a un record de Skien, i és que una de les seves ties tenia aquest malnom.

Aquest text forma part del llibre Ibsen, de Jacques de Decker (París: Gallimard, 2006, pàgs. 170-171).

Els protagonistes:

Sobre Alfred Allmers

El protagonista d'*El petit Eiolf* té totes les característiques d'una "mala còpia" dels Solness, Borkman i Rubek. Alfred Allmers també és un home vingut del no-res que, entre mil sacrificis, ha aconseguit acabar la universitat i que, només gràcies a les riqueses de la seva dona (un altre matrimoni de conveniència!), pot permetre's de viure com a literat professional, és a dir, de renda, sense treballar. A la *dramatis personae* se'l defineix com a "terratinent i literat, mestre particular". Com Solness (i com Borkman i Rubek) està intensament concentrat en la seva pròpia tensió creativa, el gran llibre que ha d'escriure. Les analogies, però, acaben aquí. Solness ha construït les seves cases; Borkman ha construït els seus projectes financers; Rubek ha esculpit les seves estàtues. En canvi, Allmers només ha somiat el seu llibre.

Sobre Rita Allmers

Amb lúcida consciència i determinació, Ibsen dibuixa al costat d'Allmers una figura excepcional, la de Rita, la seva esposa, "la dona més obertament, més brutalment sensual d'Ibsen", tal com va ser justament definida per Slataper. L'única dona disposada a capgirar de forma torbadora el rol de mare per presentar-se com a antimare, carregada de gelosia i, fins i tot, d'odi contra el seu propi fill, que sembla prendre-li el marit. Arriba al punt de penedir-se d'haver-lo dut al món, de desitjar que mori. Rita és un personatge excepcional i escandalós de l'univers ibsenià. És com si, realment, el dramaturg hagués decidit vessar en aquest personatge tota la seva foscor, com si hagués decidit d'exhibir un "negatiu" dels seus perfils femenins de sempre. En lloc de la "mare" una mica reprimida i molt discreta una "dona", visceralment desbocada, d'una irreverent vitalitat sexual, gairebé bestial. La seva funció, dins l'economia d'*El Petit Eiolf*, és evident. Si Allmers, tant feble i esllanguit, és alhora decadent i ridícul, la potència d'aquesta fogosa mènada ens produirà repulsió i terror. Precisament perquè la solució no es troba en la tria entre "l'amor blanc" d'Allmers i "l'amor sanguini" de Rita, sinó que es troba, en essència, més enllà de l'amor, més enllà del sexe. És en el món del treball, de la disciplina, de l'esforç socialment útil i productiu.

Fragments del llibre de Roberto Allonge, Ibsen, l'opera e la fortuna scenica (Florència: Casa Editrice 'Le Lettere', 1995, pàg. 67-69).

L'autor:

Henrik Ibsen

(Skien, 1828 – Cristiania, actualment Oslo, 1906)

Dramaturg noruec. Les seves obres primerenques estan inspirades en la tradició escandinava i tenen un to clarament romàntic. Després de dirigir durant alguns anys un teatre a Cristiania (1857-1862), va obtenir una pensió de l'Estat noruec que li va permetre viatjar i instal·lar-se a Roma i, més endavant, a Dresden i a Munic (no va tornar definitivament a Noruega fins al 1891).

En aquest període va escriure dues de les seves obres més notables: *Brand* (1866) i *Peer Gynt* (1867), dos poemes dramàtics en què va començar a donar mostres del seu acurat estil de reconstrucció del passat i dels trets psicològics dels personatges. En les obres següents va trencar amb l'estil romàntic i va conrear històries realistes de naturalesa social, com ara *Els puntals de la societat* (1876) o *Casa de nines* (1879). A poc a poc, la seva obra es va centrar cada vegada més en l'individu i les relacions personals, amb força trets autobiogràfics, com a *L'ànec silvestre* (1884).

Henrik Ibsen va ser el gran dramaturg del seu temps i l'iniciador del teatre modern. Va influir d'una manera molt especial en autors com George Bernard Shaw i Luigi Pirandello.

Entre les seves obres destaquen *Brand* (1866), *Peer Gynt* (1867), *Els puntals de la societat* (1876), *Casa de nines* (1879), *Espectres* (1881), *Un enemic del poble* (1882), *L'ànec silvestre* (1884), *La casa de Rosmers* (1886), *La dama del mar* (1888), *Hedda Gabler* (1890), *Solness, el constructor* (1892), *El petit Eiolf* (1894) i *Quan ens despertarem d'entre els morts* (1899).

El director :

Toni Casares

(Barcelona, 1965)

Director escènic. Director de la Sala Beckett de Barcelona.

Llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona, l'any 1983.
Postgrau en Teoria i Crítica de la Representació Teatral per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona.

Membre fundador (el 1983) de l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de Barcelona, de la qual va ser director artístic entre els anys 1992 i 2004.

Entre 1989 i 1992 va ser coordinador general del Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya.

El 1997 va assumir la direcció artística de la Sala Beckett de Barcelona, a la qual havia estat vinculat des de la seva fundació, el 1989. Des de setembre de 2005 és membre del Consell Assessor del Teatre Nacional de Catalunya (TNC).

Direcció escènica:

A la Sala Beckett

Al tren, de Mercè Sarrias. (1995)

Àfrica 30, de Mercè Sarrias. (Coproducció amb el Centre Dramàtic del Vallès). (1998)

El gos del tinent, de J. M. Benet i Jornet. (1999)

La sang, de Sergi Belbel. (1999)

Suite, de Carles Batlle. (2001)

La dona i el detectiu, de Mercè Sarrias. (2001)

El Cas Gaspard Meyer, de Jean-Yves Picq. (2002)

El Hipnotizador, de Paco Zarzoso. Co-dirigida amb l'autor. (2003)

Plou a Barcelona, de Pau Miró. (2004)

El camp (The country), de Martin Crimp. (2005)

La nit àrab, de Roland Schimmelpfennig (2006)

Aquí s'aprèn poca cosa (Adaptació de la novel·la Jakob Von Gunten de Robert Walser), de Toni Casares (2009)

El petit Eiolf, de Henrik Ibsen. (2011)

Al Teatre Nacional de Catalunya (TNC)

Històries d'amor, de Toni Cabré (2000)

L'aparador, de Victòria Szpunberg. (2003)

El club de les palles, d'Albert Espinosa. (2004)

Salamandra, de Josep Maria Benet i Jornet (2005)

Valentina, de Carles Soldevila (2006)

La Plaça del Diamant, de Mercè Rodoreda. Adaptació de J.M. Benet i Jornet (2007)

Amb l'Aula de Teatre de la UAB:

Yvonne, princesa de Borgonya, de Witold Gombrowicz. (1993)

La vida de la substància, de Simon Donald. (1994)

Exercicis d'estil, de Raymond Queneau. (1995)

El pas de l'àngel, de Toni Casares (1995)

Descripció d'un paisatge, de J. M. Benet i Jornet. (1996)

Aquí s'aprèn poca cosa (dramatúrgia pròpia, a partir de la novel·la *Jakob Von Gunten*, de Robert Walser). (2000)

El Cid, de Pierre Corneille. (2001)

No podemos quejarnos (*El segundo piso/La odisea/El material* : 3 obres breus de J. Ricardo Morales). (2003)

L'hora grisa (*John i Joe i L'hora grisa o l'últim client* : 2 obres breus d'Agota Kristof) (2004)

Els actors :

Jesusa Andany

Llicenciatura en Llengües Romàniques per la Universitat Central de Barcelona.
Estudis d'Art Dramàtic a l'Escola d'art dramàtic Adrià Gual

Trajectòria:

Companyia Adrià Gual:

Dirigida per Ricard Salvat i Maria Aurèlia Capmany.

- 1965 *Primera Història d'Esther* de Salvador Espriu.
- 1966 *Ronda de Mort a Sinera* de Salvador Espriu.
- 1967 *L'Auca del Senyor Esteve* de Santiago Russinyol.
- 1967 *Aquesta nit improvitzem* de Luigi Pirandello.
- 1967 *Adrià Gual i el seu temps* espectacle col.lectiu.
- 1968 Espectacle de poesia espanyola contemporània.
- 1968 *El Adefesio* de Rafael Alberti.
- 1969 *La bona persona de Se-Xuan* de Bertold Brecht.
- 1970 *Un hombre es un hombre* de Bertold Brecht.

Companyia de Teatre Nacinal amb seu a Barcelona:

- 1971 *La filla del mar* d'Àngel Guimerà.
- 1971 *El Caballero de Olmedo* de Lope de Vega.
- 1972 *Ligazón y El Embrujado* de Valle-Inclán.
- 1973 *Galatea* de Josep Maria de Segarra.

Companyia Núria Espert:

- 1974 *Yerma* de Federico García Lorca. Direcció Víctor García.
- 1977 *Divinas Palabras* de Valle-Inclán. Direcció Víctor García.
- 1981 *Medea* d'Eurípides. Direcció Lluís Pascual.

Altres companyies:

- 1975 *Insultos al Público* de Peter Handke, direcció col.lectiva.
- 1976 *Preguntes i Respostes sobre la vida i la mort de Francesc La.yret* de Maria Aurèlia Capmany, dirigida per Josep A. Codina.
- 1978 *Las, Arrecogías del Beaterio de Santa María Egipcíaca* de José Martín Recuerda, dirigida por Adolfo Marsillach.
- 1978 *Las aventuras del soldado Schweick en la Segunda Guerra Mundial* de Bertold Brecht, dirigida per Guillermo Heras.
- 1981 *El guante negro* de Strindberg, dirigida per Hermann Bonnin.

Experiència en la pràctica de l'ortofonia:

S'inicia en la pràctica de l'ortofonia com alumna i més tard com ajudant de la Sra. Carme Serrallonga, professora d'ortofonia de *L'Escola d'art Dramàtic Adrià Gual del Foment de les Arts Decoratives*. El director de l'Escola era el Sr. Ricard Salvat.

Ha realitzat estudis de logopèdia a l' I.C.S.E. (Instituto de Ciencias Sanitarias y de la Educación).

Ha assistit als següents congressos:

Tercer Simposio de Logopedia, Madrid 1985.
Sextas jornadas de Foniatria (SOMEF).
XV Curso Intensivo de Logopedia de Barcelona 1988.

Ha estat professora de veu i dicció a les escoles:

Escola D'Art Draniàtic Adrià Gual.
Escola de Teatre de l'Orfeó de Sants.
El Timbal. Escola d'Expressió.
Col·legi de Teatre.
Escuela para Actores de Doblaje.
Instituto del Teatro de Sevilla de la Diputación Provincial.
Escuela de Teatro Municipal de Zaragoza.
Centro de Estudios Cinematográficos.
Institut del Teatre de la Diputació Provincial de Barcelona.

Ha estat correctora de la dicció en castellà de l'espectacle *Cegada de amor* de la companyia La Cubana, de *Las Bodas de Fígaro* de la Companyia del Teatre Lliure, entre d'altres.

Com a actriu protagonista:

1972 *Ligazón* de Valle-Inclán , direcció : Ricard Salvat.
1979 *La Batalla de Cambra* de Martín Walser, direcció: Kim Vilar .
1.980 *Las amargas lágrimas de Petra von Kan* de Rainer María Fassbinder, direcció Jaume Melemdres .
1989 *La cabeza del Bautista* de Valle-Inclán . Centro Andaluz de Teatro, direcció José María Rodríguez Buzón.

Cinema:

La plaça del Diamant de Francesc Betriu .
El Vicari d'Olot de Ventura Pons .
Culpable de qué d'Albert Sagués .
La Monyos de Mireia Ros.
Gràcies per la propina de Francesc Bellmunt .

Televisió:

Entre 1.970 y 1.980 treballa en diversos programes dramàtics a T.V.E. amb realitzadors-directors com ara Lluís Maria Güell, Antoni Chic , Sergi Schaff , Roger Justafre o Orestes Lara.
El 1990 a TVC fou co-protagonista en tres episodis del programa dramàtic *QUI ?* dirigit per Pere Planella .
El 1991 també a TVC treballa en un Documental/reportatge sobre l'execució de Lluís Companys amb motiu de la commemoració dels cinquanta anys de la seva mort .

Darreres produccions:

1992 *Cine. Culpable de qué* d' Albert Sagués. Productora: Spairos .
1.992-93 Teatre. Homenatge a Maria Aurèlia Capmany, amb motiu del primer aniversari de la seva mort, amb l'obra : *Preguntes i respostes sobre la vida i la mort de Francesc Layret*, representada al Teatre Adrià Gual de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona .
1994-95 Homenatge al poeta Ibn Hazm de Córdoba en el mill.enari del seu naixement amb l'espectacle : *El Collar de la Paloma* .
1998 *La casa de Bernarda Alba* Federico García Lorca, dirigida per Calixto Bieto.
2000 *George Dandin* de Molière, dirigida per Oriol Broggi.
2001-2.002 *La lozana andaluza* Rafael Alberti, dirigida per Josefina Molina.
2004 *Tartuf* Molière dirigida per Oriol Broggi.
2007 *L'oncle Vania* Anton Txèkhov dirigida per Oriol Broggi.
2011 *El petit Eiolf*, de Henrik Ibsen, versió i direcció de Toni Casares.

Alicia González Laá

Formació:

Institut del Teatre de Barcelona
Estudio Nancy Tuñon de Barcelona
Col.legi del Teatre de Barcelona
Estudio Manuel Lillo y Txiqui Berraondo, de Barcelona
1r nivel de formación en técnica Meisner con Javier Galito-Cava

Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra (UPF)

Teatre:

El petit Eiolf, de Henrik Ibsen, versió i direcció de Toni Casares.
L'últim secret de James Dean d'Albert Tola. Dir: Roberto Romei. **Tantarantana**
La América de Edward Hopper d'Eva Hibernia. Nominada a los Premios MAX como Espectáculo Revelació. Teatro Español de Madrid, TNC (T6) Sala Beckett i Teatre de Ponent
Boeing Boeing de Marc Camoletti. Dir: Alexander Herold. Teatro Apolo-Fila7
Fins que la mort ens separi de Remi DeVos. Dir: Antonio Simón. Festival Temporada Alta'08 y Tantarantana Teatre
N&N. Nacho i Núria busquen pis a Barcelona de Marc Rosich. Dir: Antonio Calvo. Sala Beckett
Una mujer en Transparencia, d' Eva Hibernia. TNC (T6)
Tres versions de la vida de Yasmina Reza. Dir: Xicu Masó. Teatre Lliure
Party Line de Marc Rosich. Dir: Andrea Segura. Sala Beckett cicle 2007: tot un any de teatre català contemporani.
Valentina de Carles Soldevila. Dir: Toni Casares. TNC
Salento d'Albert Tola. Dir: Andrea Segura Tantarantana Teatre. Premi Millor Actriu-Mostra de Teatre de Barcelona '06
Ñi Juhri-Muhri-no és fàcil de dir d'Eva Hibernia. Dir: Marta Gil. A partir de **La Gavina** de Txèkhov. Teatre Nacional d'Strasbourg, Festival "Nouvelles createurs europees" 2006. Thalia Theater de Hamburg y AnticTeatre de Barcelona.
Entre meses variados a partir de entremeses de Miguel de Cervantes, mb dramaturgia de Marc Rosich Dir: Antonio Calvo. Teatre Lliure
Las Señoritas de Siam d' Ever Blanchet, Premio SGAE'93. Versus Teatre
Las Furias de Bernarda de Antonia's company a partir de *La Casa de Bernarda Alba*, de F.G. Lorca. Dir. Sarah Dahan. Premio Mejor Espectáculo-Mostra de Teatre de Bcn 2003. Festival de Directoras de Escena de Torrejón de Ardoz 2005. Sala Ardenbrut
Estimada Helena Sergueievna, de Ludmila Razumovskaia. Dir: Ever Blanchet Versus Teatre
Separaciones d'Ever Blanchet. Versus Teatre
La Casa en Obres a partir de l'obra del poeta Blai Bonet. Dramatúrgia i direcció: Pep Tosar Festival Grec'98 i Teatre Romea temporada 1999. Premi especial de la crítica 1999. Guanyadora del Projecte Alcover en la Fira de Teatre de Manacor.
Bodas de sangre de F.García Lorca. Teatre-Estudi IT
El viatge d' Andrea Segura. Dir: Pau Carrió Teatre-Estudi IT
Segundas referencias de Marc Rosich. Dir: Marc Rosich i Antonio Calvo. Festival Lola d'Esparraguera i La Cuina.
Imaginant arbres de plàstic de Francesc Cerro. Lectura dramatizada. Teatre Bartrina, Reus; Sala L'Obrador-Sala Beckett, Les Golfesde Can Fabra; Sala Planeta, Girona.
I Obrador d'estiu de la Sala Beckett actriu de la cia resident en el primer Obrador d'estiu de la Sala Beckett a Argelaguer (Garrotxa. Girona). Dir: Antonio Calvo y Marc Rosich
No passarán! vva. Dir: Pere Camps . Poemes i cançons sobre la Guerra Civil espanyola
El llarg camí cap a la llibertat vva. Dramaturgia: Lali Barenys i Alicia González Laá. Dir: Pere Camps. Poemes d'autors que van escriure sota el feixisme

UrbanGothic textos de la nova dramaturgia nord-americana. Dir: James DePaul. Teatre de l'Eixample
Degeneración en generación de J. Galindo y J. Blesa. Dir: Josep Galindo. Versus Teatre
El rastro del Azul d'Andrea Segura i Albert Tola. Institut del Teatre
El niño que no quería reinar. Cia. de teatro infantil Carola Teatre.

Cinema:

Hidden Camera (rodada en anglès) Prod: Drimtim y Sony Pictures Entertainment. Dir: Bryan Goeres
Vorvik. Prod: Jet Films y Azalez Producciones. Dir: José Antonio Vitoria
Tránsfuga. Prod: Prodigious Films. Dir: Jesús Font
Cabello de ángel. Prod: Oberón Cinematográfica (Antonio Chavarrías). Dir: Enric Folch
La Escalera de Diamantes. Prod: Milana Bonita. Dir: Jordi Marcos
Free town. Prod: La Productora. Dir: Javier Arazola
El Dominio de los Sentidos. Prod: Producciones Kilimanjaro. Dir: Isabel Gardela

Televisió:

Los Protegidos. 2a temporada Ida y Vuelta Prod. Para Antena3 tv
Los Misterios de Laura (1a i 2a temporades). Ida y Vuelta Prod. para TV Española Tv1
13 anys i 1 dia (1a i 2a temporada). Sit-com. TV3
Ventdelplà. Diagonal TV per a TV3
El mundo de Chema. Sit-com per a Canal4
La vida según episodi pilot per a una sit-com
DeModa. Sèrie de ColumbiaPictures i Diagonal TV per a la FORTA
Lady Kaña. Sèrie de Tiburon TV i Multipark per a la FORTA
Sclub7 in Barcelona. Sèrie de MediaPro per a la BBC (en anglès)
Hospital central. Papel episòdico. Sèrie de VideoMedia per a Tele5
Psycho-Express. Sèrie de Dagoll Dagom para TV3
Temps de Silenci. Sèrie de Diagonal TV per a TV3
Nissaga: l'herència. Sèrie de TV3
Nissaga de poder. Sèrie de TV3
Ambiciones. Sèrie de Diagonal TV per a ANTENA3-TV
Sota el signe de Taure: la rossa del revolt. Mediometraje Producciones i Producciones Kilimanjaro para TV3. Dir. Pedro Costa

Curtmetratges:

Estar Aquí. Dir: Silvia González. Premi a la Millor Actriu en el Festival de Ciutat de Valls
As de Corazones. Dir: Silvia González. Produït per Isabel Coixet,
Tiempo Atrás. Dir: Cristina Garmón
Esto lo tenemos que acabar. Dir: Fermín Casado. Premi Millor Actriu en el Festival de Mollet
FlaneursII. Dir: Enrique Peregrina
La Soledad de los Espías. Dir. Miguel Martínez
El Rugido de la Mantis. Dir. Pep Bosch
Nocions Bàsiques. Dir. Miguel Martínez
Indiana Jones y el misterio de Gaudí. Dir: Juan Carlos Romeu
El viatger. Dir. Joan Marimón
Beats. Dir: Albert Planas
The Secret Art of Catalanian Sex. Dir: Queralt Antú

Publicitat i videoclips:

Lolita Flores. Prod. Desastres de cine. Dir. Jota A
OBK. Prod. Desastres de cine
Dir. Jota A
Ruido Pegajoso. Prod. Milana Bonita. Dir. Miguel Martínez
FromHeadtoToe. Prod. Milana Bonita. Dir. Miguel Martínez

Publicitat per a les firmes: Danone, FloretteCerveza Carlsberg, Pans & Company, Caja Madrid Pan silueta Bimbo, El Caserío, McDonald's, Ambipur, MovieStar, Flamagas i BBV, entre les més destacades.

Aina Huguet

Formació:

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona (2006)

Interpretació al Col·legi de Teatre de Barcelona (cursos 2000-01, 2001-02)

Llicenciada en Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona (2010)

Grau Elemental de Música i Violí al Conservatori Professional de Música de Manresa (2000)

Cursos especialitzats:

Anàlisi de la tonalitat en la veu amb Coralina Colom (IT, abril 2010 i novembre 2009)

Dir versos amb Joan Ollé (Nau Ivanov, març 2009)

Stage d'interpretació sobre Shakespeare amb Andrew Price, membre de la companyia *Cheek by Jowl* (Àtrium, juliol 2008)

Veü i cos amb Zygmunt Molik (Golfes de can Fabra, febrer 2008)

Improvisational solo performance workshop amb Shahar Dor, ballari i coreògraf israeli (Àrea, juliol 2007)

Entrenament actoral amb Javier Daulte (IT, juny 2006)

Presència escènica amb Isabel Úbeda, de l'*Odin Teatre* (IT, setembre 2004)

Pantomima amb Joan Cusó (IT, setembre 2003)

Clown amb John Davidson (IT, juny 2003)

Interpretació de cançons amb Laura Simó (Eòlia, curs 2000-01)

Cursos especialitzats (internacionals):

Entrenament actoral a l'Odin Teatret, Dinamarca, amb Isabel Úbeda (juliol 2010)

Taller a la Manufacture (Haute école de théâtre de Suisse romande), Suïssa, amb Óskar Gómez (febrer 2006)

Curs a la Prima del Teatro (Scuola Europea per l'Arte dell'Attore), Itàlia. Treball sobre *La gavina* (Txèkhov), amb Igor Zolotovitsky, Sergey Zemtsov, del *Teatre de l'Art de Moscou* (juliol 2005)

Interpretació al Rose Bruford College, Londres (febrer-juny 2005)

Teatre:

2011

El petit Eiolf de Henrik Ibsen, versió i direcció de Toni Casares.

Peus descalços sota la lluna d'agost, de Joan Cavallé. Direcció: Albert Mestres (Teatre Fortuny, Reus; Teatre Metropol, Tarragona, febrer)

2010

Encanteris (versos màgics per encàrrec). Creació poeticomusical de Joan Crosas, Aina Huguet i David Martell (Teatre Kursaal, Manresa, octubre)

Deixeu-me un tenor, de Ken Ludwig. Direcció: Teti Canal (Teatre Kursaal, Manresa, setembre)

La vida bona, d'Enzo Cormann. Lectura dramatitzada. Direcció: Ramon Simó (Obrador d'Estiu de la Sala Beckett, juliol)

I s'apaga aquest vespre, recital poètic sobre Màrius Torres. Direcció: Lluís Calderer i Aina Huguet (Auditori Plana de l'Om, Manresa, juny)

2009

Jardí de dones, de Jaume Melendres. Lectura dramatitzada. Direcció: Joan Castells (Teatre Kursaal, Manresa, novembre)

Trifulkes de la Katalanatribu, de Víctor Alexandre. Direcció: Pere Planella (Museu d'Història de Catalunya, gener; Festival Castell de Peralada, juliol 2009; Fira Mediterrània de Manresa, novembre)

La terra és baixa i bruta i erma..., sobre textos poètics dels segles XIX i XX. Dramatúrgia i direcció: Jordi Faura (Romea, maig)

2008

Cerberus, de Jordi Faura. Lectura dramatitzada. Direcció: Jordi Faura (Sala Beckett, octubre 2008)
Yvonne, princesa de Borgonya, de Witold Gombrowicz. Direcció: Joan Ollé (Teatre Lliure, maig - abril)
2007

Les escorxadors, de Sarah Daniels. Direcció: Carme Portacelli (Teatre del Raval, octubre - novembre)
Antígona, de Jordi Coca. Direcció: Teresa Canas (Teatre Estudi de l'IT, juny 2006; Teatre Ponent de Granollers, octubre 2007)

2003/04 *Naumon*, de La Fura dels Baus (Moll de Barcelona)

2002 Col·laboracions amb Comediants

2002/2000

Espectacles amb Gog i Magog (2000, 2001 i 2002)

En el marc de l'Institut del Teatre:

2006 *Angelets*, treball de creació a partir del text *Angelitos*, de Rodrigo García. Direcció: Óskar Gómez Mata, de *L'Alakran Compagnie* (Teatre de La Manufacture, Lausana, febrer 2006; Teatre Estudi de l'IT, febrer 2006)

2005 *El somni d'una nit d'estiu*, de W. Shakespeare. Direcció: Pere Planella (Teatre Ovidi Montllor, desembre)

A Midsummer Night's Dream, de W. Shakespeare. Direcció: Tom Cornford, del *Globe Theatre* (The Rose Theatre del Rose Bruford College, Londres, juny)

2005 *Una més a la llista*, de Xavier Durringer. Direcció: Joan Anguera (IT, febrer 2005)

2004 *El Pelicà*, d'A. Strindberg. Direcció: Ramon Vila (IT, desembre)

2004 *Il falso principe*, creació de commedia dell'arte. Direcció: Toni Cafiero i Adriano Iurissévich (IT, juny)

2004 *Bodas de sangre*, de F. García-Lorca. Direcció: Antonio Calvo (Teatre Estudi de l'IT, juny 2004)

2002 Col·laboració a *Lady in the dark*, d'Ira Gershwin i Kurt Weill. Direcció: Josep M. Mestres (Teatre Ovidi Montllor, desembre)

Televisió:

2007 *El cor de la ciutat*, de Televisió de Catalunya

Cinema:

2007 *Barcelona (un mapa)*, de Ventura Pons (2007)

2005 *El perfume*, de Tom Tykwer (2005). En la col·laboració de La Fura dels Baus.

Publicitat:

2007/06 Actriu per a campanyes al carrer de *Marketing Vivo*

2005 Mim per a campanya al carrer de *Caja de Navarra*

Sara Rosa Losilla

Formació recent:

Intensiu de Teatre amb Kari Margolis (New York).
Seminari de Dansa-Teatre amb la Cia. Abbondanza/Bertoni (Itàlia).
Intensiu de Creació Teatral amb la Cia. El Pont Flotant (València).
MIM corporal dramàtic, tècnica E. Decroux: cursos intensius a l'Escola MOVEO.

Estudis:

Formació base (4 anys): Col·legi de Teatre de Barcelona.
Cursos de reciclatge professional de teatre de text, moviment, actor davant la càmera i diferents estils de dansa.

Trajectòria:

Teatre:

2011 *El petit Eiolf*, de H.Ibsen, versió i direcció de Toni Casares.
2008/09 *Boris Godunov* d'Àlex Ollé (La Fura dels Baus) i David Plana. Gira mundial.
2007 *Follie en famille* de Ricard Gázquez. Sala Beckett, en el marc del cicle 2207: tot
2005/07 *Metamorfosis* de Javier Daulte i La Fura dels Baus. Gira mundial.
2004 *Forasters* escrita i dirigida per Sergi Belbel. Teatre Nacional de Catalunya.
2002/04 *Niederungen* de Ricard Gázquez. Sala Beckett. Gira Europea.
1998-2000 *F@ust Versió 3.0* de La Fura dels Baus. Gira mundial.

Televisió i cinema:

2010 *Eva* pel·lícula d'Escàndalo Films. Dir.: Kike Maílló. Personatge d'un robot.
2007 *Positius* TV movie d'Ovideo i TV3. Dir.: Judith Collell. Personatge de repartiment.
2005 Participació com actriu/ballarina a la gala dels Premis Max. Direcció de Sergi Belbel.
2002 *Hospital central* (sèrie) Personatge episòdic.

Òscar Muñoz

Formació:

Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona el 1998.

2005 Curs d'entrenament actoral amb Javier Daulte. A l'Obrador de la sala Beckett.

1997 "Prima del Teatro, Scuola Europea per l'Arte dell'Attore" on realitza un curs sobre *La tempestat* de W. Shakespeare conjuntament amb alumnes italians i amb els professors: Peter Clough i John Dean de la Guildhall School de Londres i Massimiliano Farau de l' Accademia S.d'Amico de Roma. Realitzat a St. Miniato (Pisa) i becat per l'Institut del Teatre.

1992 "West Sussex County Youth theatre": Curs europeu per a joves aspirants a estudiants d'Art Dramàtic de França, Anglaterra i Catalunya consistent en el muntatge i la representació en teatres públics del comtat de West Sussex (Anglaterra) de l'obra *Èdip Rei* de Sòfocles.

Música: Solfeig, Cant i Guitarra.

Teatre, com a actor:

La mort d'Ivan Ilitx de Lev Tolstoi. Direcció: Oriol Broggi. Biblioteca de Catalunya. Febrer 2011.

Home-Natja direcció i creació de Jordi Oriol. Sala Planeta de Girona, festival Temporada Alta de Girona. Desembre 2010.

La música de Marguerite Duras. Direcció de Zep Santos. Sala Muntaner. Abril 2010.

(Salvatges) Home d'ulls tristos de Händl Klaus. Direcció de Thomas Sauerteig. Sala Beckett. Febrer 2010.

Girafes de Pau Miró. Teatre Lliure. Grec 2009. Sala Beckett, Octubre 2009.

Lleons de Pau Miró. Teatre Nacional de Catalunya. Projecte T6. Març 2009.

Búfals de Pau Miró. Festival Temporada Alta de Girona, octubre 2008 i Versus Teatre de Barcelona, Febrer 2009.

El Rei Lear de W. Shakespeare. Direcció d'Oriol Broggi. Biblioteca Nacional de Catalunya. Juliol del 2008.

Antígona de Sòfocles. Direcció d'Oriol Broggi. Biblioteca Nacional de Catalunya. 2008

El cercle de guix caucasià de Bertold Brecht. Direcció d'Oriol Broggi. Sala gran del Teatre Nacional de Catalunya. Febrer i març del 2008.

Bondat de Michael Redhill. Direcció de Pere Puig. A la Sala Planeta de Girona dins Temporada alta de Girona. Desembre de 2007.

Otel·lo de W. Shakespeare. Direcció de Carlota Subirós. Companyia Teatre Lliure. Gira per Espanya, estiu del 2007.

Antígona de Sòfocles. Direcció d'Oriol Broggi. Biblioteca Nacional de Catalunya. Març 2007.

Primera història d'Esther de Salvador Espriu. Direcció d'Oriol Broggi. Teatre Nacional de Catalunya. Febrer 2007.

Push-Up de Roland Schimmelpfening. Direcció de Mercè Vila. Institut del teatre. Novembre 2006.

Arriba una cançó amb Jaume Sisa. Direcció d'Oriol Broggi. Centre d'Arts Escèniques de Terrassa. Juliol 2006.

Els estiuejants de Màxim Gorki. Direcció: Carlota Subirós. Sala Fabià Puigserver del Teatre Lliure. Maig de 2006.

La mort d'Ivan Ilitx de Lev Tolstoi. Direcció: Oriol Broggi. Juny 2005. Sala Beckett.

Happy Hour versió OFF de L'oncle Vània de Txèkhov. Assaig obert al Teatre Lliure. Temporada al Teatre Borràs de Barcelona, gener-febrer de 2005. Direcció: Pau Miró. Novembre-desembre 2004.

Copi i Ocaña al purgatori de Marc Rosich. Direcció: Julio Álvarez. Teatre Tantarantana, desembre 2004. Teatre Capitol, gener-febrer 2005.

Per què te'n vas? amb Jaume Sisa. Direcció: Oriol Broggi. Centre Dramàtic del Vallès. Juliol 2004.

L'últim cigarro de Daniela Feixas. Dir: Jacob Torres. Gira per Catalunya. Maig de 2004.

Just la fi del món de Jean-Luc Lagarce. Dir: Roberto Romei. Grec 2003 i temporada setembre 2003 al teatre Tantarantana.

Dies meravellosos d'Antonio Morcillo i Roberto Romei, a partir de la novel·la de Jordi Coca. Dir:

Roberto Romei. Companyia Tantarantana, gira per Catalunya abril-maig de 2003.
El somni d'una nit d'estiu de William Shakespeare. Dir: Àngel Llàcer. Companyia Parracs. Festival de teatre de Tàrraga, Teatre Borràs i Teatre Principal de Barcelona i gira per Catalunya. Tardor-hivern 2002-03.
Oráculos Teatro de los Sentidos. Dir: Enrique Vargas. Festival TollWood, Múnich. Juny 2002.
Oráculos Teatro de los Sentidos. Dir: Enrique Vargas. Mercat de les Flors. Abril 2002.
Els ulls de l'etern germà de Stefan Zweig. Dir: Oriol Broggi. Sala Beckett, Maig 2002.
Enric IV de Pirandello. Direc ció: Oriol Broggi. Dins el festival Grec 2001, Teatre Villarroel. Temporada i gira a la trador de 2001.
Antígona de Jean Anouilh. Companyia Parracs. Direcció: Roberto Romei. Teatre Nou Tantarantana de Barcelona. Maig 2001.
La poesia dels assassins de Pau Miró. Direcció: Pau Miró. Al Teatre Malic de Barcelona. Desembre-Gener 2000-01.
Tartuf o l'impostor de Molière. Direcció: Oriol Broggi. Dins el festival Grec 2000. Temporada i gira a la tardor de 2000.
Violació de límits de Manuel de Pedrolo. Companyia Parracs. Direcció Joan Castells. Sala Beckett.
Fi de Partida de Samuel Becket. En el paper de Nagg. Direcció de Frederic Roda.
Jordi Dandin de Molière. En el paper de Jordi Dandin. Direcció d' Oriol Broggi. Al teatre Artenbrut dins el festival Grec '99.
El Despertar de vva. Direcció de Roberto Romei. Temporada al teatre Adrià Gual-La Cuina de Barcelona.
Deseo de ser Piel-roja de Miguel Morey. Direcció: Pepe de Jiménez. Temporada al Teatre Goya de Barcelona i actuacions a Milà "Piccolo Teatro di Milano" i diferents ciutats espanyoles.

Televisió:

Barcelona Ciutat Neutral. Telemovie dirigida per Sònia Sánchez i produïda per Prodigius Cinema. Octubre i novembre de 2010.
Vinagre. Amb Bruno Oro i Clara Segura. Març, abril de 2008.
Temps de Silenci. Personatge secundari, "Simó".
Laberint d'Ombres.
Laura.
Poble Nou.

Titelles:

A partir de novembre de 2003 forma part de la companyia Jordi Bertran amb qui realitza la gira de Poemes visuals per diverses ciutats del món. Com a manipulador, actor, cantant i guitarrista.

Cursos i tallers com a director/professor:

Escola Virolai. Barcelona. Curs 2003-04.
Secció de teatre del Casal de sant Pere. Terrassa. Taller trimestral 2003.
Escola Tecnos. Terrassa. Jornades intensives 2000 i 2001
Escola Pia. Terrassa. Jornades intensives 1999 i 2000
Casa Baumann. Terrassa. 1999
Centre Cívic Francesc Macià. Terrassa. Cursos 1997/98, 1998/99
Centre Cívic Pla del Bonaire. Terrassa. Cursos 1995/96, 1996/97

Manajament d'espectacles:

Road-manager. Manajament dels espectacles de la companyia Tantarantana per la gira per Catalunya, temporada 2004.

Altres:

Actor a l'Institut del Teatre per a estudiants de direcció i dramaturgia durant els cursos 2005-06, 2006-07, 2007-08, 2010-2011.

Coordinador del cicle de conferències "salut i gent gran" per l'empresa CIMA de Terrassa. 2005.

Experiència en animació teatral desde l'any 2000 fins al 2003 al MNACTEC, Musueu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

Habitual col·laborador de l'orquestra de cambra Terrassa48 en espectacles infantils música-pedagògics.

Col·laboració com actor en el concert de Nadal 2003, *El camí dels estels* realitzat pel Cor Montserrat de Terrassa. Direcció de Joan Casals i Silvia Bartés.

Educació en el lleure: Monitor de l'esplai el Tabal durant el curs i colònies del 1992 al 1996.

Albert Prat

Formació:

Graduat en art dramàtic pel Col·legi de Teatre de Barcelona 2001-2004

Curs d'interpretació sobre A. Txèkhov a càrrec de Raimon Molins. *Atrium* 2004

Curs intensiu d'interpretació i art de la paraula a càrrec de Peter Bridgmont (Profesor de la Global Shakespeare of London) 2002

Curs intensiu d'iniciació al Clown a càrrec de Pep Vila (Joglars). 2000

Curs d'Interpretació amb Konrad Zschiedrich, *Escola de Teatre El Galliner* 2000

Quatre anys d'interpretació i expressió corporal, *Escola de Teatre El Galliner* 1997/2001

Curs de teatre (infantil), *Escola de Teatre El Galliner* 1995/1997

Teatre:

2011 *El petit Eiolf* de Henrik Ibsen. Direcció: Toni Casares. Sala Beckett
2010

TOT de Rafel Spregelburd. Direcció: Rafel Spregelburd. Teatre Lliure/Temporada Alta 2010.

Viento en las velas, de Llätzer Garcia. Direcció: Llätzer Garcia. Círculo de Bellas Artes, Madrid.

ESQUIVEL! Una comèdia estereofònica de Llätzer Garcia. Direcció: Llätzer Garcia.

Nau Ivanow.

Vull ser Bernard-Marie d'Àlex D. Capo. Direcció: Àlex D. Capo. Nau Ivanow / Festival Lola 2007.

H.i.M d'Àlex D. Capo i Txema Stamford. Direcció: Àlex D. Capo. Cia. elnacionalNOensvol. Nau Ivanow.

2009

Novembres de F. Dostoïeski amb versió de Lars Norén. Direcció: Pere Puig. Sala La Planeta.
Temporada Alta.

La silibarrera (o quantes galetes pots posar-te a la boca fins que se't deixi d'entendre) de Txema Stamford. Direcció: Txema Stamford i Ester Nadal. Companyia elnacionalNOensvol. Teatre Gaudí de Barcelona

2008

Boris Godunov de David Plana i Àlex Ollé. Direcció: Àlex Ollé i David Plana. Cia. La Fura dels Baus.
TNC i CDN. Gira Internacional.

2006

The Homecoming de Harold Pinter. Direcció: Alex D. Capo. Institut del Teatre de Barcelona.

Quotidiania delirant. Historietes de Miguelanxo Prado. Direcció: Eles Alavedra. Versus Teatre.

La fi per la fi, de Peter Turrini. Ajudant de direcció. Direcció: Thomas Sauerteig. Grec 2006 i Sala Beckett.

SAM. Peces curtes de Samuel Beckett. Direcció: Abel Coll i Llätzer Garcia. Cia. elnacionalNOensvol.
Sala Beckett.

2005

Bartleby de Herman Melville. Direcció: Ever Blanchet. Versus Teatre.

2004

Selaginel·les (o la tragedia d'una cabra) de Txema Stamford. Actor. Direcció: Peter Gadish i Txema Stamford. Companyia elnacionalNOensvol. Versus Teatre / Gira per Catalunya, Espanya i Europa.

Minnim.mal Show de Sergi Belbel i Miquel Górriz.

Direcció: Mercè Lleixà. Companyia elnacionalNOensvol. Teatre Regina.

Baal, de Bertolt Brecht. Direcció: Abel Coll. Teatre Tantarantana.

2002

Estercolàcies I i II de Txema Stamford. Direcció: Txema Stamford. Companyia elnacionalNOensvol.
Cafè Teatre Llantiol.

Cinema:

2010

El ojo del espartano de Joescho de Linares. Curtmetratge. Direcció: Josecho de Linares. Produïda per Escandalo Films.

Catalunya Úber alles de Ramon Térmens. Llargmetratge. Direcció: Ramon Térmens. Produïda per Segarra Films.

2009

Cuatro estaciones de Marcel Barrena. TV movie. Direcció: Marcel Barrena. Produïda per TV3, Canal 9 i Sagrera Films.

2007

Mirant al cel de Jesús Garay. Llargmetratge documental. Direcció: Jesús Garay. Produïda per Massa d'Or.

Hoy no se fía, mañana sí de Francisco Avizanda. Llargmetratge. Direcció: Francisco Avizanda. Produïda per Muxica Films, Izaba Films, Fair Films i Basque Films.

Televisió:

2005/2007

Ventdelplà. Actor secundari. Personatge: Míliu. Direcció: Lluís Maria Güell. Produïda per Diagonal TV Televisió i TV3.

2004

JET LAG de T de Teatre. Actor de repartiment al capítol "Enigmes". Direcció: Sònia Sànchez. Produïda per TV3 i T de Teatre.

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat

info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

segueix-nos també al facebook

Espai subvencionat per:

Ajuntament de Barcelona
Barcelona Cultura

Amb el suport de:

MANNERS →
TRADUCCIONS I CORRECCIONS

